

Dr. VLADIMÍR KITNAR
ŘETĚZOVÁ 5, PRAHA 1
11000

711-Sekretariát náměstka ÚŘ Č.S.R. v Praze, dne 18. září 1976.

Datum: 24.9.1976

Cis. jedn.: Se - 711 49

me vás mluví pořadí: M. L.
potom zbytek
počítajte s!

- 44

Vážený soudruh
Dr. Jan Zelenka
ústřední ředitel Československé
televize
Gorkého nám. 29-30
Praha 1 - Nové Město

Datum: 21.9.1976

Cislo jednací: 800/76

K dalšímu řízení: 7. čl. - k. r. k.

Vážený soudruhu doktore!

Zprávu předsednicíva ÚV KSČ přednesenou s. Lubomírem Šírougalem jsem si přečetl s mimořádným zájmem a velmi pozorně od prvního do posledního písmene. Nejvíce mě na ni zaujala otevřenosí, s jakou se v ní mluví o vážných neúspěších a povážlivých nedosiafcích v oblastech čs. hučnicí, strojírenství a některých jiných odvětví. Proč mě zaujala právě fafo otevřenosí? Protože velmi pozitivně ukazuje cesu, kterou by se měla ubírat, pokud jde o průběžnou informovanost diváků, i naše televize.

Je sice pravda, že obyčejní televizní diváci se v prvé řadě většinou zajímají o místně a fematicky úzký okruh problémů " kde je bota flačí " /snad jedinou výjimku tvorí sport/, ale aspoň část jich, jak doufám, není na druhé straně fak nefičná, aby ji nezajímaly problémy našeho hospodářství v celostátním měřítku.

A zde se právě sefkávají tito posledně jmenovaní, pokud jde o problémy našeho hospodářství mající celostátní dopad ve své konečné fázi, s nedosiafečnou informovaností, faktže je zpráva předsednicíva nejen udivila, ale jimi ofřasla, ba je přímo zdrilla. Divák je totiž většinou systematicky léta přesvědčován o tom, že až na nějaké fy drobné " lapálie " /fěsníci kroužky, brambory/ je vše v naprostém pořádku, že není nejmenšího důvodu, aby si dělal nějaké starosti - až najednou dostane zcela neočekávaně ránu mezi oči.

Semfam se sice objeví dobrá vůle v osobě nějakého neodbytně zvidavého reportéra či reportérky, kteří nepřipusťí, aby se ožehavý problém zahrál " do oufu " stereotypními hluchými frázemi - z nichž číši budou paušální sebeuspokojení, nechci-li říci chlubivost, a /nebo " ze vzduchu vzať ", časově odvážně nanesený nebo dokonce úplně neopodsafněně prorocký optimismus - ale to jsou zatím jen mizivé výjimky z běžné praxe či pohodlně nudné a nic neriskující rufiny, konfrasující někdy frpce, nechci-li říci kruje, s denním skutečným stavem. Lze to říci o relacích z různých odvětví našeho hospodářství od fěch nejméně důležitých až po fy klíčové.

Myslím si, že by mělo být v televizi a v rozhlasu více přímých, nenahraných a upřímných rozhovorů s opravdou soudruhu redaktorem/ a "nenapadně" čtených jakoby rozhovorů z pracovišť, ať jde už o pšeničné pole či pracovnu ministra, méně chlubivosti na všech úrovních přednášené podle recepce " chváli se před večerem ", méně "uklidňování" do nefičnosti, méně ukolébávání do bezstarostnosti, méně zavádění do nezájmu a fím do - neangažovanosti. Vždyť jde o prospěch nás všech, všech 15 milionů.

Dovolte, abych Vás nakonec ubezpečil, že fěchio pář drobných posnámek obyčejného televizního diváka je miněno upřímně a hlavně - konsstrukтивně, protože i já mám zájem, aby se nám všem dobře dařilo.

S diváckým pozdravem

Dr. Vladimír Kittnar